

چرا تفکیک وزارت راه و شهرسازی اشتباه است؟

حاصل انتزاع اضافه شدن یک وزیر، ۴ معاون وزیر و ۳۱ مدیرکل استانی به تیم اداره وزارت راه است. مسئله‌ای که کاهش هم‌افزایی در منابع و زیرساخت‌های مسکن و شهرسازی و راه و ترابری و اتلاف وقت و تحمیل هزینه‌های گزاف زمانی و مالی به مردم خروجی آن است.

به گزارش سایت خبری پرسون، بزرگترین پروژه تاریخ دولت‌های ایران در زمان ادغام وزارت خانه‌های مسکن و شهرسازی و راه و ترابری رقم خورد پس از ادغام وزارت مسکن و شهرسازی با وزارت راه و ترابری در سال ۱۳۹۰، با انتخاب وزیری از داخل این دو وزارتخانه ادغام شده، شاهد انسجام فعالیت‌ها و تحقق اهداف مورد نظر در ادغام دو وزارتخانه بودیم و بزرگترین پروژه تاریخ دولت‌های ایران با عنوان مسکن مهر در همین زمان در این وزارتخانه شکوفا شد.

نقطه قوت وزیر انتخابی پس از ادغام، انتخاب او از میان کارکنان وزارتخانه و اشراف و شایستگی‌های او بود. انتصاب معاونین و روسای سازمان‌های تابعه و مدیران کل ستادی و استانی از کارکنان همین وزارتخانه، موجب حفظ انسجام و رضایت کارکنان و عدم بروز کمترین مشکلات ناشی از ادغام دو وزارتخانه مستقل شد. در واقع با انتخاب وزیر شایسته و با تجربه، کارآمد و پاکدست از میان کارکنان وزارتخانه و اشراف او در اداره این مجموعه، مشخص شد ادغام عامل ناکارآمدی نیست، بلکه انتصابات نابجا موجب معطل ماندن کارها و خسران است.

آغاز حذف کارکنان وزارت راه در دولت امید و تدبیر

این در حالی بود که متاسفانه با شروع کار دولت یازدهم، وزیری بازنشسته و با نگاه‌های کاملاً سیاسی به وزارت راه آمد. انتصاب مشاورین و معاونین و مدیرانی از خارج وزارتخانه که بیشتر به دنبال منافع اقتصادی خود بودند و موجب دلسردی برای مدیران و کارکنان و نابسامانی شدید در کارهای وزارتخانه شد. در دولت دوازدهم نیز همین روند ادامه یافت.

متاسفانه این روند در دولت سیزدهم نیز ادامه و تشدید یافت و با انتخاب فردی خارج از بدنه وزارت راه و شهرسازی، شاهد حضور دسته جدیدی از افراد نابلد و بی تجربه و پرحاشیه در کارهای این وزارتخانه بوده‌ایم. نتیجه انتصابات ۹ سال اخیر می‌توان در وضعیت مسکن و حمل و نقل کشور چه به لحاظ زیرساختی و چه به لحاظ بهره‌برداری مشاهده کرد. عدم آشنایی مدیران انتخابی با وزارت راه و شهرسازی و بی تجربه‌گی و مطامع برخی از آنان موجب شده تا ناکارآمدی آنان به پای ادغام گذاشته شود و بجای آنکه واقعیت مورد توجه قرار گیرد، حواشی پررنگ می‌گردد.

با شناختی که از کارکنان وزارت راه و شهرسازی وجود دارد، افرادی بسیار شایسته، آگاه، مطلع، کاردان، دلسوز، دستپاک و با تجربه برای مسندهای مختلف مدیریتی در این مجموعه حضور دارند که انتخاب مدیران از میان آنان، علاوه بر ایجاد انگیزه و بازگرداندن انگیزه، حس غرور و فرصت خدمتگزاری به کارکنان این وزارتخانه، موجب حل معضلات و ناکارآمدی‌های موجود و ارائه خدمات شایسته به مردم عزیز کشور و انجام فعالیت‌های زیرساختی براساس نیازهای واقعی و همچنین بهره‌برداری بهینه از زیرساخت‌های موجود با اتکا به توان مردم و توجه به سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری در حوزه خصوصی سازی و اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی خواهد شد.

از سوی دیگر اگر به انتزاع هم درست توجه شود خواهیم دید که حاصل انتزاع اضافه شدن یک وزیر و چهار معاون وزیر و سی و یک مدیرکل استانی به تیم اداره این وزارتخانه خواهد بود و به‌جز کاهش هم‌افزایی موجود در منابع و زیرساخت‌های حوزه مسکن و شهرسازی و راه و ترابری و اتلاف وقت و تحمیل هزینه‌های گزاف زمانی و مالی به مردم، دستاوردی نخواهد داشت.

شهرسازی و حمل و نقل دو موضوع درهم تنیده هستند که استفاده از فرصت ادغام می‌تواند موجب کاهش هزینه‌های زمانی و مالی و استفاده مطلوب از منابع گردد. تنها فایده انتزاع، توجیه عدم تحقق وعده‌ها و برنامه‌های دولت خواهد بود. بیاپید اشتباهات قبلی را تکرار نکنیم.

سیدعلی لطفی، معاون اسبق وزیر راه و شهرسازی